

100 **Вестник** на УНСС

Издание на Университета за национално и световно стопанство

www.unwe.bg
БРОЙ 671
ноември 2024 г.

НАСЛЕДНИК НА ВЕСТНИК „СТУДЕНТСКА МИСЪЛ“ (1920 г.) И НА ВЕСТНИК „ИКОНОМИСТ“ (1954 г.)

Проф. Томас Пул

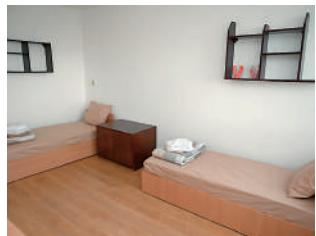
Разширявайте
хоризонтите си!

На стр. 2

Репортаж

Защо местата
в общежитията
не стигат?

На стр. 4

#Успелите

Как един
студентски проект
успява да стане
реален бизнес

На стр. 6-7

**Бадминтон
и образование**

Олимпийският
състезател
Габриела Стоева

На стр. 8

Откриваме учебната година с рекорден брой студенти

Проф. д-р Димитър Димитров и Рая Назарян - председател на парламента и възпитаник на нашия университет, тържествено дадоха началото на новата академична 2024/2025 година

Проф. Димитър Димитров приветства присъстващите и отбелязва рекордния брой кандидат-студенти тази година, както и по-високия бал за прием. Той подчерта, че УНСС има най-високата акредитационна оценка в България – 9.80 от 10, което е знак за високото качество на образованието в университета. Фокусира вниманието и върху иновациите, спомена, че УНСС предлага една от най-големите виртуални разходки в света, система за вътрешна навигация и фотоволтаичен парк. Ректорът изтъкна и стремежа на университета към дигитализация. Студентите разполагат с дигитални студентски книжки и достъп до множество онлайн административни услуги.

Заветът към студентите

„За мен е чест, че съм възпитаник на УНСС, защото, учейки тук, забинаги съм част от едно семейство, даващо на България видни учени, политици, дипломати, икономисти, юристи“, заяви г-жа Назарян, председател на парламента. Тя приветства първокурсниците с пожелание да се възползват максимално от знанията и уменията, които ще натрупат, да не пестят усилия и да вървят напред.

Преди откриването на новата учебна година председателят на Народното събрание написа в Златната книга на УНСС следното: „На моята алма-матер с благодарност за пътя, по

Рая Назарян
с послание
в Златната
книга на
УНСС

който гордо вървим, и с пожелание изворът на знанието да не пресъхва и да вдъхновява безспир достойните възпитаници. Познанието е път с начало и без край. Стремежът ни към него е сила, а силата – успех“.

Ректорът подари на Рая Назарян прототип на Златната книга на УНСС, а тя от своя страна му връчи почетен плакет „145 години Народно събрание“ с лика на Антим Първи, председател на Учредителното народно събрание.

Още приветствия

Сред официалните гости на откриването бяха подуправителят и член на УС на БНБ доц. д-р Петър Чобанов, министърът за регион Ашанти в Гана Симон Осей-Менса, председателят на Съвета на настоятелите Максим Бехар и други. Всички те приветстваха първокурсниците и им пожелаха много успехи като част от голямото академично семейство на университета.

Предаване на историята и наградата

Кристиан Иванов предаде „Историята на УНСС“ на Милена-Надин Еди Фесчиян – първокурсничката, приета с най-висок бал (24.00) в специалност „Финанси и счетоводство с преподаване на английски език“.

В края на церемонията ректорът наградя с юбилейна монета „100 години УНСС“ и грамота Габриела Стоева. Тя е студентка от специалност „Медици и журналистика“ и представител по бадминтон на Олимпиадата в Париж 2024. Георги Пеев, спортист с трансплантирано сърце и бъбрек и част от специалност „Мениджмънт и администрация“, също получи отличие. На Европейското първенство за трансплантирани той спечели четири златни медала в четири плувни дисциплини.

МИРЕЛА ДОЙКОВА

Проф. Томас ПУЛ:

Разширявайте хоризонтите си

Какво означава за вас получаването на наградата „доктор хонорис кауза“ от УНСС?

– Получаването на наградата от УНСС е дълбоко смирваща и значима чест за мен. Тя символизира не само силните академични и лични връзки между Университета в Манхайм и УНСС, но и общата ни визия за насърчаване на международното сътрудничество във висшето образование. Наградата отразява съвместните усилия на нашите институции да насърчават иновации, изследвания и мобилност на студентите чрез инициативи като ENGAGE.EU. Искрено съм благодарен за получаването ѝ, тъй като тя представлява ангажимент за укрепване на тези партньорства и напредък в бъдещето на образованието.

Каква е основната мисия на ENGAGE.EU и как сте ангажиран?

– ENGAGE.EU е алианс от девет водещи европейски университети в областта на бизнеса, икономиката и социалните науки. Целта му е да подготви студентите и изследователите с умения и знания, за да се справят с основните предизвикателства на нашето време – като устойчивост, цифровизация и социална отговорност. Мисията му е да свърже изследванията, обучението и ученето извън границите. По време на мандата ми като ректор на координиращия Университет в Манхайм имах щастието да участвам в тази инициатива от самото начало. През целия си мандат бях силен поддръжник на алианса и помогнах да го изградим и укрепим заедно с екипа си и нашите партньорски университети. Удовлетворително е да видя как този алианс създава възможности за студенти и изследователи да се свързват със свои съмишленици в Европа, да споделят идеи и да се учат един от друг.

Какви са вашите наблюдения за икономическото и бизнес развитие в България?

– България е направила впечатляващи крачки в икономическото и бизнес развитие през последните години. Един от ключовите двигатели е нарастващият фокус на страната върху иновациите, особено в ИТ сектора, софтуерното развитие и цифровите услуги. България е станала привлекателна дестинация за чуждестранни инвестиции в полза на стратегическото си местоположение, квалифицираната работна сила и конкурентната бизнес среда.

В същото време има области, в които продължаващият фокус би могъл да донесе още по-голям растеж като подобряване на инфраструктурата, насърчаване на предприемачеството и подобряване на образователните възможности, за да отговорят на нуждите на бързо развиващата се глобална икономика. Особено окуражаващо е ангажиментът на България да се интегрира по-тясно с Европейския съюз, което носи не само икономически предимства, но и ценни възможности за академичен и културен обмен.

Инициативи като ENGAGE.EU са добре позиционирани да подкрепят това развитие, свързвайки студенти, изследователи и професионалисти из цяла Европа, осигурявайки на страни като България място в по-широка мрежа от иновации и напредък.

Какво е вашето послание към студентите и младите хора в България, които искат да се включат в глобални инициативи като ENGAGE?

– Възползвайте се от всяка възможност да разширите хоризонтите си! Живеем в свързан свят, в който сътрудничеството между границите е по-важно от всякога. Бъдете смели и любопитни и използвайте възможността да се учите от различни перспективи. Международни инициативи като ENGAGE.EU предоставят платформа за свързване с изследователи и експерти

Висшите учебни заведения отдавна не са само образователни центрове, казва ректорът на Университета в Манхайм

Проф. Томас Пул е председател на управителния съвет на Европейския университетски алианс ENGAGE.EU от 2020 до 2024 г. Той е и ректор на Университета в Манхайм. През годините работи усилено за издигане авторитета на европейската мрежа от университети ENGAGE.EU. В края на септември проф. Пул получи званието „доктор хонорис кауза на УНСС“. Предложението за високото отличие бе направено от ректора проф. д-р Димитър Димитров и одобрено с решение на Академичния съвет за заслугите му като визионер и новатор в европейското образователно и изследователско пространство, за приноса му за изграждане и развитие на Европейския университетски алианс ENGAGE.EU и ползотворното сътрудничество с УНСС.

от различни култури и дисциплини, развиване на умения, които са от решаващо значение за бъдещето. Възползвайте се от възможността да участвате в международни проекти и да изграждате мрежи в Европа. Вашето поколение разполага с инструментите и потенциала да оформи бъдещето на глобалната икономика и общество! Чрез диалог и сътрудничество можем да изградим приобщаваща, мирна и устойчива Европа заедно.

Как виждате бъдещето на бизнеса в глобален мащаб и какви умения ще бъдат ключови за следващото поколение лидери?

– Бъдещето на бизнеса в глобален мащаб ще бъде оформено от цифровата трансформация, устойчивостта и културната адаптивност. С все по-голямото използване на технологии като изкуствения интелект и блокчейн лидерите трябва да бъдат технически компетентни и да умеят да навигират в сложни цифрови среди. Устойчивостта ще заеме централно място, което ще изисква от тях да интегрират отговорни практики в своите стратегии.

Следващото поколение лидери ще трябва да развие ключови умения, за да процъфти в променящия се глобален бизнес ландшафт. Критичното мислене и

решаването на проблеми са от съществено значение за анализиране на предизвикателствата и формулиране на ефективни решения. Културната интелигентност е важна за сътрудничество с разнообразни екипи и разбиране на местните пазари. Освен това технологичната компетентност ще позволи на лидерите стратегически да използват нововъзникващите технологии.

Силните умения за сътрудничество и комуникация са жизненоважни за насърчаване на екипната работа и ефективно ангажиране на заинтересованите страни. Развивайки тези компетенции, бъдещите лидери ще бъдат добре подготвени да се справят с комплексността на съвременния бизнес свят.

Какви успешни примери за международно сътрудничество в образованието сте срещали и как може УНСС да се учи от тях?

– Забележителен пример за успешно международно сътрудничество в образованието е Германската служба за академичен обмен (DAAD). Основана през 1925 г., DAAD насърчава академичния обмен и развива международни партньорства между германски университети и институции по света. DAAD предлага редица програми за стипендии за студенти, изследователи и преподаватели, покриващи такси за обучение, разходи за храна и транспорт. Тази финансова подкрепа демократизира достъпа до качествено образование, позволявайки на талантиливи хора от различни среди да учат и да провеждат изследвания в Германия. Освен това DAAD насърчава културния обмен, като мотивира международни студенти да изучават немски език и да се потопят в културата, което спомага за дълбочинно разбиране на различни перспективи.

По същия начин програмата Erasmus+, в която участва и УНСС, увеличава мобилността на студентите и межкултурната компетентност, подготвяйки дипломантите за глобализирания трудов пазар. В бъдеще инициативи като ENGAGE добре се координират с проекти като DAAD и Erasmus+. Чрез насърчаване на съвместно учене и изследвания между европейските университети ENGAGE мотивира студенти и преподаватели да се справят с належащи глобални проблеми заедно.

В речта си при получаването на почетното звание подчертахте значението на сътрудничеството между академичната среда и индустрията. Можете ли да уточните как виждате развитието на това партньорство?

– Университетите отдавна не са само образователни центрове. Иновацията е движещата сила зад изследванията, образованието и индустрията и може да бъде постигната само чрез взаимовъздействие и обмен. Университетът не трябва само да образова студентите, но и да ги подготвя за бързо променящите се изисквания на бизнеса. Съвместните изследователски и обучителни инициативи, които вече предлагаме в ENGAGE.EU чрез Expedition Weeks, летни и зимни школи и съвместни програми, са важни стъпки, където студентите могат да работят с експерти по реални предизвикателства и да се учат един от друг. Ключово е двете страни да комуникират открито и да съгласуват целите си, за да насърчат иновациите и социалния напредък.

Какво наследство се надявате да оставите в своята област през следващите години?

– През цялата си кариера съм се стремил да приоритизирам качествено преподаване и достъп до образование, вярвайки, че всеки студент трябва да има възможността да реализира своя потенциал. Стремил съм се да създам среда, в която мотивираните млади хора могат да процъфтяват, да споделят идеи и да участват в значими дискусии. Вярвам в насърчаването на чувството за европейско гражданство сред студентите. Като ги каня да се ангажират с различни култури, се надявам да ги областя да станат активни и отговорни членове на нашата взаимосвързана Европа. Разсъждавайки за своя път, съм дълбоко благодарен за алианса ENGAGE.EU и многото посветени личности, които неуморно работят за насърчаване на сътрудничеството и разбирането. С техните усилия има надежда за бъдещето на Европа и потенциала за по-светло и по-приемащо утре.

ДЕЙВИД ГЕОРГИЕВ

ЕВРОПА

Пролетно приключение
с ENGAGE.EU

Всичко започна с един обикновен имейл от ректора на университета проф. д-р Димитър Димитров и завърши с безброй красиви спомени, нови знания и предизвикателства, които променят представите ти за света. Това е ENGAGE.EU – уникална програма, която дава възможност на студенти от различни европейски университети да се съберат, да обменят опит и да работят по важни социални и екологични проблеми.

Що е то?

ENGAGE.EU е мащабна европейска инициатива, която събира университети и студенти от различни страни с цел да разработват иновативни решения на глобални предизвикателства като климатичните промени, устойчивото развитие и социалната справедливост. Програмата включва различни събития и активности, като една от тях е Expedition Week – едноседмична работна среща, където студенти и преподаватели създават проекти, насочени към подобряване на градската среда.

Expedition Week в Тулуза:
Предизвикателство за
зоната на комфорт

Седмицата от 26 май до 2 юни в Тулуза, Южна Франция, се оказа незабравимо приключение за участниците от различни университети, включително и УНСС. Темата бе свързана с климатичните промени и устойчивост, а задачата – да предложим план за подобряване на градската среда в Тулуза.

Занятията, които продължаваха от 9:00 до 17:00 часа, ни предизвикаха да разсъждаваме критично и да излезем извън обичайния си начин на мислене. Специалисти в различни области ни предоставяха съвети и насоки как нашите идеи да станат реалност и да бъдат приложими в градски условия. Всеки екип разработи план за подобряване на екологичната среда на Тулуза, а в края на седмицата представихме проектите си пред местната управа и университетското ръководство.

Отборна работа
и културни срещи

Работата в екип беше едно от най-ценните умения, които придобихме по време на ENGAGE.EU. Тя не само ни помогна да се справим с предизвикателствата на проекта, но и ни позволи да изградим дълбоки връзки с хора от различни култури. Едни от най-впечатляващите части на престоя бяха вечерите край река Гарона. Там се събирахме в голям кръг и споделяхме истории за своите страни и традиции. Младите хора, с които се запознахме, се превърнаха в наши приятели дори и само след няколко дни заедно.

Интересен момент беше и срещата ни с двама българи, които учат в чужбина от години. Тяхната носталгия към българските традиции и разговорите за

Незабравимо преживяване,
нови знания
и предизвикателства

„домашното“ ни накараха да осъзнаем, че корените ни винаги остават дълбоко в нас независимо колко далече сме от родината.

Кръгова икономика

Освен приятелствата и културния обмен ENGAGE.EU ни предостави изключителни възможности за учене. Един от най-важните аспекти беше кръговата икономика – концепция, с която се запознахме подробно. Кръговата икономика е основен елемент в създаването на устойчива

градска среда. Наученото по време на Expedition Week ме вдъхнови да мисля за прилагането ѝ и в България. Това е система, при която ресурсите се използват максимално ефективно, рециклират се и се свежда до минимум отпадъкът.

Финалната презентация:
Възможност за изява

Последният ден бе най-вълнуващият. Всеки екип представи своята идея пред експерти и представители на мест-

ната управа в Тулуза. И макар че не всички бяхме победители, чувството на удовлетворение бе силно. След това вечерта беше посветена на празнуване по шарените улици на Тулуза – последен шанс да споделим моменти и емоции със съучастниците в това незабравимо приключение.

Бъдещето на програмата
и българските студенти

ENGAGE.EU не само разширява хоризонтите на студентите, но и отваря врати за нови възможности за бъдещи проекти. Програмата е уникална възможност, която всеки студент трябва да опита. Тя не само развива академичните умения, но и позволява да се свържеш с хора, които споделят същите стремежи и мечти. Университетът ни винаги предлага такива инициативи, остава само да се осмелим да се включим.

Не се страхувайте, опитайте и вие!

КАЛИНА ГЕОРГИЕВА

Защо студенти остават без общежитие?

**Въпреки недостига от ръководството успокояват,
че ще има места за всички**

Общежитията на университетите в България ще се ремонтират с до 200 млн. лв. по специална държавна програма. Тук влизат и два от блоковете на УНСС – 40А и 9. Хиляди студенти обаче се питат: „Къде ще живея през тази учебна година?“

Един голям проблем в нашия университет все още не е решен. Рекордно високият недостиг на общежитията тази година разпали недоволството на студенти, които до последно не знаеха дали и къде ще бъдат настанени. В отговор на тези въпроса бе проведена среща между ръководството, ректора проф. д-р Димитър Димитров, зам.-ректорите проф. д-р Матилда Александрова и проф. д-р Цветана Стоянова и председателя на Студентския съвет Илиян Чабуклийски.

Известно е, че основният проблем с недостига на места за тази учебна година е свързан с ремонтите на блок 40А и блок 9, които осигуряват общо 1069 места. Дефицитът е два пъти по-голям, сравнен с предишни години. Решението както преди, така и сега е да се ползват базите на други университети в София. Но тази година става още по-сложно заради ремонтите в общежитията и на другите висши учебни заведения – УАСГ, НСА и Медицинския университет в София, СУ „Св. Климент Охридски“ и Минно-геоложкия университет. Там обикновено нашите студенти бяха приютявани временно. Кандидатите за общежития в УНСС през тази година са около 6000. Университетът ни разполага с 5100 места, но заради ремонтите те се свиват до около 4000.

Решения в действие

След преговори с ръководствата на другите университети в София са осигурени допълнителни 450 места от Минно-геоложкия университет „Св. Иван Рилски“, като студентите на УНСС запълниха изцяло два от техните блокове. Още 100 легла са предоставили Химикотехнологичният и металургичен университет, а Висшето транспортно училище „Тодор Каблешков“ и Университетът по архитектура, строителство и геодезия са ни помогнали с по 50 места. Близко 1000 разменни писма бяха издадени за преместване на студенти в общежитията на други висши училища. Въпреки всичко университетът ни търси още 250 легла за своите студенти.

Оптимизъм

Хубавата новина е, че предстои да се освободят около 50 места от магистрите, които вече са положили изпитите си. До края на ноември 10-и блок на Националната музикална академия „Панчо Владигеров“ и 1-ви блок на Техническия университет ще бъдат пуснати в експлоатация и ще подсилят още стаи за студентите от УНСС. Процесът по настаняване обаче ще продължава между 20 и 50 дни. Ректорското ръководство призовава студентите, които все още не са получили своите места в общежитието, да посетят сектор „Настаняване“ и да се запишат в списъка на чакащите.

Обратна връзка

Разговаряхме с няколко от потърпевшите студенти, които поставят хаотичността и липсата на информация като най-голям проблем в създалата се ситуация. Чакане на опашки и ходене от една в друга структура на университета са две от многото предизвикателства, с които са се сблъскали наши колеги. Други пък през лятото са били известени, че имат един месец да се изнесат от общежитията си заради предстоящ ремонт. Въпреки пропуските в хода на този голям процес е важно да отбележим, че УНСС прави всичко по силите си да настани всеки желаещ. И да не забравяме, че ремонтите на блоковете се правят, за да се подобрят условията на живот в общежитията.

КАЛИНА ГЕОРГИЕВА

Основно предизвикателство е да се утвърдим като научно-образователен център

Фокусираме се върху подобряване работата на нашите изследователи, казва доц. д-р Мария Воденичарова

Доц. Воденичарова, какви са основните предизвикателства пред УНСС да стане значим научно-образователен център?

– Водещо усилие е да се утвърдим като изследователски университет с всички плюсове и минуси, което предполага повишаване качеството на научните ни публикации. Планираме да работим активно в три основни направления. Първо, да утвърдим УНСС като научноизследователски университет, който не само обучава, но и дава нови знания. Второ, необходимо е да развиваме докторантските програми, като ги отворим към света, и да се кооперираме с чуждите университети. Това би дало възможност за нови идеи. И трето, искаме да се фокусираме върху подобряване работата на нашите изследователи. Трябва да предложим среда, която не само да стимулира, но и да прави научната работа по-привлекателна за тях самите.

Какви инициативи имате за докторантите?

– В момента работим по два нови проекта, които ще допринесат за активното включване на докторантите в академичния живот. Спечелили сме и финансиране за т.нар. проектни докторантури. Така ще можем да увеличим броя на местата за кандидатстване – това е един от проектите, по които започва усиlena работа този месец. Това не е просто включване – искаме те да бъдат активни участници в академичната дейност. Да създаваме условия, при които ще се чувстват добре и ще имат достъп до необходимите за тях ресурси, важни за успешната им реализация. Стартирахме и проект за предприемачество, финансиран от Столичната община. Той е насочен към развиване на предприемаческите умения на докторантите, където ще може да се обмена опит и от други млади учени. Вярвам, че това ще им даде възможност да реализират своите иновации както в академична среда, така и извън нея.

Организираме и инициативи, менторски кафета, които помагат да се получат не само академични знания, но и умения за пазара на труда.

Как ще се подобри дигитализацията в университета?

– Тя е важен аспект от развитието ни. Работим по създаването на един много богат позиториум за преподаватели и студенти. Опитваме се да разработим и информационна система за атестация на преподавателите, която ще улесни целия този процес и ще го направи по-ефективен. Разбира се, това не е всичко.

Въпреки това има редица предизвикателства в областта на ИТ сектора, които не зависят от мен. Това са част от нашите усилия за модернизиране на административните процеси.

Какво е значението на академичното издателство за университета и неговите изследователи?

– Изключително важно за нашето развитие като научноизследователски център. То е едно от мечтите ми. Създаването му би ни позволило да индексирате научните ни списания в бази данни като Scopus и Web

of Science – те са шест на брой, но има и още. Това би повишило видимостта на нашите изследвания на международно ниво. Индексването е ключово, защото то е маркер за качеството на научната работа и е важен фактор за оценка на изследователския потенциал. Целта ни е не просто да печатаме материали, а да създаваме високо академично съдържание. Работим върху това да гарантираме, че публикациите ни са част от най-големите научни бази данни. Ще се осигури възможност на изследователите ни да публикуват своите трудове в утвърдени места.

Каква е ролята на Контактната точка „Библиотека“ в подпомагането на преподаватели и млади учени за създаване на авторски профили?

– По инициатива на ректора на УНСС проф. Димитър Димитров бе обособено такова място в читалнята на нашата библиотека. Тази точка е важен инструмент за всички в университета. Не само се предоставя достъп до информация, но и помага при създаването на авторски профили в бази данни. Тя може да ни помага за откриването на подходящи списания, в които можем да публикуваме всички ние в ролята си на изследователи и преподаватели.

Доц. д-р Мария Воденичарова е заместник-ректор по научноизследователската дейност в УНСС. Тя има дългогодишен професионален опит в сферата на икономиката и управлението, специализирайки в стопанската логистика. Завършила е УНСС с магистърска и докторска степен по тази специалност, както и множество допълнителни квалификации в управлението на качеството и одита. Днес с нея разговаряме за това как нашият университет може да стане значим научно-образователен център.

Как вашата визия като зам.-ректор по научноизследователската дейност ще подпомогне уменията на студентите да реализират иновативните си идеи в работна среда?

– Като един от най-големите бизнес университети в Източна Европа УНСС има изключително стабилна партньорска мрежа с бизнеса и нестопанския сектор, което е основен фактор за успешна реализация. Студентите трябва да се възползват от това, което предлагаме, и докторантите също, за да може да създаваме предприемачи. Всичко това включва менторски кафета, стартъп хъбове и други инициативи, които да насърчават мисленето. В момента дори подпомагаме такъв хъб, като не делим студенти и докторанти по никакъв начин.

Наблизането на изкуствения интелект и технологиите изисква нови специфични умения, които нашите студенти трябва да развиват, за да се справят. Чрез добрата колаборация с бизнеса, съвместните проекти и обучения ние даваме на нашите възпитаници не само знания, но и практически умения, които да им позволят да се адаптират на пазара на труда. Вярвам, че с тази подкрепа, която нашият университет предлага, ние ще подготвим добри бъдещи кадри.

ПАВЕЛ АНГЕЛОВ

Историята на Йонко Минеv и Цветелин Николов

Двамата състуденти от УНСС Йонко Минеv и Цветелин Николов разработват проект като част от задание по време на следването си. Кое то впоследствие превръща в успешен бизнес. Всичко започва

от дисциплината „Управление на малкия бизнес“. Днес двамата са на страниците на българското сп. Forbes и са носители на множество награди.

#Успелите

ОТ СЪСТУДЕНТИ ДО ПРЕДПРИЕМАЧИ СЪС СОБСТВЕН БИЗНЕС

Цветелин Николов
(втори от ляво) и Йонко Минеv
(трети от ляво) с наградата
от Rising Stars

Началото

Йонко и Цветелин са две момчета, чиято съдба ги среща в УНСС, специалност „Бизнес администрация“. И двамата се справят изключително добре по време на следването си, но когато идва време да започнат своя карьерен път, нещата не потръгват толкова гладко. Въпреки че са отлични студенти, липсата на опит не им позволява да заемат желаните от тях работни позиции. Това амбицира Йонко и Цветелин още повече. Докато пишат своята курсова работа по една от дисциплините, решават да открият начин за оценка на кандидатите предвид техните лични качества, а не толкова нивото на опитност. Така в университета през 2018 г. се ражда идеята за Pleggi.

Какво представлява Pleggi?

Това е дигитален инструмент, с помощта на който компаниите могат да намерят своите най-подходящи кандидати за обявените от тях свободни позиции. Традиционният подбор чрез CV е заменен от автоматичен алгоритъм, разработен на базата на изпитани научни методи, съвременни технологии и изгрови елементи. Целта на проекта е чрез интерактивен подход и научно проверени онлайн игри да се изведе ценна информация

за поведенческите характеристики и личностните качества (така наречените меки умения) на кандидатите. Този метод работи в полза както на работодателите, така и на потенциални служители. Той надгражда информацията в стандартната автобиография и предоставя по-голяма обективност при подбора на кадри.

От идея в работещ модел

Реализирането на Pleggi не е изключение от правилото, че всяко начало е трудно. Първоначално проектът е приет скептично. Младите предприемачи обаче вярват в идеята, която излиза извън рамките на университета. С подкрепата на преподаватели Йонко и Цветелин се записват за участие в младежкия бизнес форум на Junior Achievement – Rising Stars. Там успяват да спечелят приза „Най-добър студентски стартап на JA“ за 2018 г. След този успех младите момчета решават да се фокусират върху професионалната си реализация, но през 2019 г. бизнес идеята за Pleggi се възобновява. Още същата година екипът решава да разработи базовата версия на продукта, която от една страна, не изисква значително финансиране, а от друга – ще служи като модел за последващо усъвършенстване.

По пътя на отличия

Благодарение на усърдната работа на Йонко и Цветелин Pleggi е един от най-успешните стартап бизнеси в България. Последното отличие, което печелят, е от годишните HR награди, организирани от Българската асоциация за управление на хора. На събитието екипът е удостоен със специалния приз „Данни, наука и HR“ за дълбочен, аналитичен и базиран на научни данни подход при разработването на инструменти за HR. През май 2023 г. историята за Pleggi става част и от българското издание на Forbes, което е поредното доказателство за успехите на младите предприемачи.

Имахме възможността да се свържем с единия съосновател на дигиталния инструмент. Ето какво сподели Йонко Минеv за пътя на един млад човек с предприемачески дух:
Завършили сте „Бизнес администрация“ в УНСС. С какво следването в университета ви помогна за вашето развитие?

– Следването ми в специалност „Бизнес администрация“ в УНСС беше преломен момент за мен. Освен набора от знания успях да развия и умения като аналитичност, находчивост, съобразителност, адаптивност, които и

Основателите на Pleggi с отличието на годишните HR награди

Екипът като част от българското сп. Forbes

до ден днешен ми помагат в ежедневието и в бизнеса. Университетът ме свърза и със страхотни личности – от преподаватели до колеги. Отнесено към сегашния момент, считам, че това е голямо богатство и съм благодарен, че съдбата ме срещна с такива професионалисти и приятели.

Като създатели на стартап компания на сравнително ранна възраст как направихте пробива с Pleggi?

– Проектът ни за стартап компания стартира именно в УНСС като част от задание, което имахме по управление на малкия бизнес. Заедно с моя колега и впоследствие бизнес съдружник в Pleggi Цветелин Николов представихме проекта, получихме отлични оценки, но у нас остана желанието да опитаме да го покажем на по-голяма сцена пред специалисти от бизнеса. Непосредствено след това разбрахме за възможността да участваме в младежкия бизнес форум Junior Achievement – Rising Stars. Това беше изключително важен тест за нас, който не само издържаме, но и спечелихме отличие. Този успех бих казал, че зароди желанието в екипа ни да извървим дългия път от реализацията на идеята ни до работещ бизнес.

Каква е цената на това да си млад предприемач?

– Много висока. Хиляди часове труд и стотици предизвикателства, с които се сблъскваш ежедневно. В началото не си давах сметка колко време, усилия и жертви ще са нужни, за да реализирам предприемаческите си цели заедно с целия екип на Pleggi. Вярвам, че всеки млад човек, който обмисля да тръгне по предприемаческата пътека, е нужно преди това да си зададе един основополагащ въпрос: На какво съм готов, за да реализирам визията си?

Къде според вас се губи връзката между работодател и работник по отношение на процеса на подбор? Защо младите хора не успяват да си намерят работа в дългосрочен план?

– Целта на работодателя и специалистите по подбор е да вземат максимално информирано решение. От друга страна, кандидатите са често в позиция на участие със стандартен формат CV, което в контекста на студент или начално ниво специалист не предоставя богата информация предвид малкия професионален опит. Има липса на достатъчно съществена информация и от работодателя, и от кандидатите. От една страна, стоят неизяснени факторите като култура, възможности за развитие и среда в компанията, а от

друга – не са ясни ценностите, уменията, личностните и поведенческите характеристики. Това създава препоставки за по-голяма дистанция и по-ниска степен на доверие между двете страни. В ерата на високите технологии и изкуствения интелект младите хора ще търсят все по-високи нива на персонализация и по-отношение на работното място. Компаниите ще трябва много бързо да се адаптират към тази нова реалност, ако целят да достигат, подбират и задържат служителите си в дългосрочен план.

Какви са вашите съвети към всички млади хора с предприемачески дух, които все още нямат възможността да разгърнат потенциала си?

– На първо място, да се опитат да намерят съмишленици, с които имат сходен начин на мислене и споделят общи виждания за решаването на конкретен проблем. След това да се обградят с ментори и с хора, които са минали по този път, за да се учат от грешките им и да черпят от техния опит. И на последно място, но не и по важност, да не губят вяра в себе си и да бъдат смели дори и с цената на много грешки и неодобрение в началото.

МИРЕЛА ДОЙКОВА

Габриела и Стефани излизат за мача си от олимпийските игри

Президентът Румен Радев подкрепя родните ни бадминтонисти

Габриела и Стефани празнуват с треньора си Петя Неделчева

Каква е емоцията да си на трета поредна олимпиада?

– Със сигурност бяхме много по-спокойни, защото вече ни беше за трети път и бяхме свикнали с чувството да участваш на олимпийски игри и да представяш България. Единственото нещо, което ни внасяше известно напрежение, беше нашата цел да направим добро класиране и да преодолеем груповата фаза на турнира. Доволни сме, че успяхме да я изпълним и записахме най-доброто си класиране на олимпиада досега.

Как премина подготовката за Игрите?

– Нашият треньор Петя Неделчева беше изготвила план-програма за мен и сестра ми Стефани. Направихме два подготвителни лагера в Азия, за да можем да видим какво е нивото на конкурентките ни и да анализираме тяхното представяне. В спорта е ключово да си наясно срещу кого се изправяш и по какъв начин играе съперникът ти. Проведохме и подготовка на родна земя в Албена и в София, като целта беше да наблегнем на физиката си и да трупаме игрова практика с възможно по-голям брой мачове.

Имаше ли интересни ситуации по време на турнира?

– За забавна случка конкретно не мога да се сетя в момента, но пребиваването ни в олимпийското село в Париж беше низ от интересни преживявания. За придвижването си от една точка до друга използвахме често велосипеди, което на мен лично много ми допадна. От много време не ми се беше случвало да се кача на колело. Машините за кафе също бяха много впечатляващи. Предлагаша опцията да избереш между различни картинки, които могат да бъдат нарисувани върху кафето ти, и кафемашината веднага започваше да твори. На пръв поглед това е един дребен детайл, но беше много добро хрумване от страна на организаторите и носеше много позитивни емоции у всички любители на кафето.

Какво предстои сега и за какви турнири се готвите?

– В момента наблягаме повече на почивката и събираме сили за по-важните състезания, които ни предстоят в календара. Играем в по-малко на брой турнири, за да могат телата ни да се възстановят пълноценно физически. Важно е и да си починем психически, защото всеки спортист има нужда от това. Колкото и добре подготвен да си от физическа гледна точка, ако главата ти не е отпочинала и не си изчистил съзнанието си, това може да ти изиграе лоша шега по време на надпреварата. Догодина вече ще започнем подготовка за предстоящото европейско първенство по бадминтон.

Габриела СТОЕВА:

Не се отказвайте, колкото и трудно да е!

От образованието по журналистика до олимпийските игри

Габриела Стоева заедно със сестра си Стефани

Габриела Стоева е един от многото талантиливи спортисти на България. Тя е национален състезател по бадминтон, като през 2024 г. взе участие на третите поредни олимпийски игри. Заедно със сестра си Стефани завършват на пето място в турнира по бадминтон за двойки жени на Игрите в Париж. Преди това двете са участвали на Олимпийските игри в Рио 2016 и Токио 2020. Габриела е завършила бакалавърската си степен в УНСС, специалност „Медии и журналистика“. В момента учи за магистър по връзки с обществеността, а през 2023 г. е победител в категория „Спортист“ в конкурса „Студент на годината“.

Какви бъдещи начинания имаш?

– В момента уча магистратура и целта ми е да я завърша успешно. Много съм радостна, че успях да завърша висшето си образование по журналистика, независимо от факта, че съм активен състезател. Тежката ми програма естествено беше голямо изпитание. Спортистите постоянно пътуваме покрай многото лагери и турнири. Когато обаче човек е амбициран и има желание да учи и да се усъвършенства, то тогава с много труд може да намери баланса и да се справи. И със сигурност ще бъде удовлетворен от резултата.

УНСС помогна ли ти в развитието като човек и спортист?

– Разбира се. Много оценявам това, че повечето преподаватели подхождат с голямо разбиране и влизат постоянно в положението на студентите. Когато комуникацията е добра, от това печелят и двете страни.

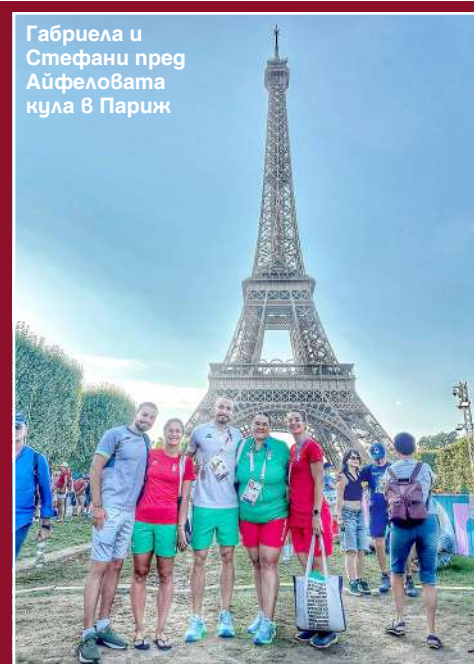
Кой е любимият ти спомен от университета?

– Хубавите спомени в университета за мен са безкрайно много и мисля, че всеки един студент би се съгласил с мен. За мен лично едно от най-ценните неща е големият брой приятелства, които създадох тук. Университетската среда предразполага да комуникираш с хора, с които имате много общи интереси. Запознах се с толкова много невероятни личности, с които ще си останем приятели и след като приключим с университета.

Какъв съвет би дала на студентите, който да им послужи в живота?

– Съветвам ги да не се отказват, независимо колко трудно им е. Всичко е постижимо, стига да се борят достатъчно за него.

ПЕТЪР ПЕТРОВ

Габриела и Стефани пред Айфеловата кула в Париж

Българската агитка по време на мач на сестри Стоеви

Европейска вицешампионка на 14 години

КОЯ Е ст.преп. д-р Милена Игнатова?

„Извън
обектива“

В рубриката „Извън обектива“ ви срещаме със ст.преп. д-р Милена Игнатова. Тя работи в катедра „Физическо възпитание и спорт“ в нашия университет. В свободното си време обича да е със семейството си, а когато е на работа – да помага на студентите си да се развиват.

Коя е Милена Игнатова извън спорта?

– Извън спортната зала Милена Игнатова е съпруга, майка и човек с многопластова личност. Тя е жена, която вярва, че балансът между личния и професионалния живот е ключът към истинското щастие. Обича да прекарва времето си със своето семейство. Въпреки натовареното ежедневие тя винаги се стреми да отдели време за себе си, защото вярва, че само когато сме в хармония със себе си, можем да бъдем наистина полезни и на другите. Енергична и позитивна, тя обича предизвикателствата и винаги търси нови начини да се усъвършенства – било то чрез спорт, образование или в личен план.

Какво ви мотивира да започнете да преподавате аеробика и да се занимавате с този спорт?

– Спортът е повече от професия за мен – той е начин на живот, философия, която ме научи на дисциплина, отдаденост и непрекъснато усъвършенстване. Вдъхновението да преподавам дойде от желанието ми да предам на другите тези ценности. Когато състезателната ми кариера завърши, осъзнах, че имам много да споделя – не само за техниката на спорта, но и за личностното израстване чрез него. За мен е изключително важно да помогна на студентите не само да подобрят физическата си форма, но и да открият в себе си силата да се справят с всяко предизвикателство. Мечтата ми е всеки от тях да открие магията на движението не само като средство за постигане на медали, но и като начин да се почувства по-силен, по-уверен и по-щастлив. Искам да им предам, че спортът не е само за професионалисти – той е за всеки, който иска да подобри себе си и своя живот.

Още от дете ли искахте да се занимавате със спорт?

– Да, спортът винаги е бил неразделна част от моя живот още от най-ранна възраст. Бях дете с огромна енергия, което винаги търсеше начини да се движи, да играе и да се състезава. Когато започнах да тренирам спортна акробатика на 7 години, това беше любов от пръв поглед. Още от първите тренировки усещах, че това е моето призвание. В спортната зала намерих място, където мога да изразявам себе си, да надминавам собствените си лимити и да постигам неща, които дори не съм си представяла за възможни. На 10 години вече бях постигнала титлата „Майстор на спорта“, а на 14 спечелих европейска и вицешампионска титла.

Въпреки че съм се състезавала на високо ниво, за мен най-голямата победа беше личното ми израстване – научих се да бъда устойчива, да не се отказвам и да се боря за мечтите си.

Кое ви носи най-голямо удоволствие в работата със студенти и състезатели?

– Най-голямото удоволствие идва от възможността да наблюдавам как моите студенти се развиват – не само физически, но и като личности. За мен спортът е много повече от физически упражнения – той е начин да научим важни уроци за живота, за отговорността, за работата в екип и за това как да постигаме цели дори когато пътят е труден. Когато виждам как студентите ми се стараят, как постигат малки, но значими победи, това ми дава невероятно удовлетворение. Гордост изпитвам всеки път, когато някой от тях успее да преодолее своите лични бариери – било то липса на увереност, физически ограничения или просто страх от провал. Всеки техен успех, дори и малък, е и мой успех.

Какви предизвикателства срещнахте при подготовката на международното състезание в Belgrad Sport Tournament, където отборът на УНСС се представи успешно?

– Организацията на подобно международно състезание винаги е изпълнена с предизвикателства, но най-голямото беше да мотивирам студентите да вярват в себе си. Много от тях нямаха опит на международни форуми, а за други спортът не беше основното им занимание. Трябваше да им помогна да намерят време и сили да баланси-

рат между обучението си в университета, работата и тренировките. Това е огромно предизвикателство за всеки млад човек – да научи как да съчетава различни аспекти на живота си, без да пренебрегва нищо. В крайна сметка успяхме благодарение на екипната работа и упорития труд на всички – не само на спортистите, но и на всеки, който беше част от този процес. За мен това състезание беше повече от просто успех на терена – то беше победа на духа и волята.

Какви са вашите лични цели и визии за развитието на аеробиката в университетския спорт през следващите години? Как виждате бъдещето на този спорт сред младите студенти?

– Моята цел е да направя аеробиката още по-достъпна и привлекателна за младите хора. Виждам бъдещето на спорта свързано с новите технологии – дигитализацията може да ни помогне да интегрираме мултимедийни материали, които ще направят тренировките по-интересни и ангажиращи за студентите. Освен това искам да внедря иновативни методики, които ще отговарят на нуждите и възприятелността на младото поколение. Вярвам, че аеробиката има потенциала да се превърне в един от най-важните спортове за поддържане на здравето сред младите хора. Тя е лесна за практикуване, достъпна за всички и ефективна за поддържане на добра физическа форма. Особено в съвременния свят, където много млади хора се борят с проблеми като заседнал начин на живот и наднормено тегло, този спорт може да бъде техният начин да се справят с тези предизвикателства и да водят по-здравословен и активен живот.

БЛИЦ

1. Сутрешна тренировка или вечерна?
– Сутрешна.

2. Любима музика за тренировка?
– Различни компилации за табата.

3. Една дума за вашите студенти?
– Потенциал.

4. Кое е най-голямото предизвикателство в спорта?
– Постоянство и воля.

5. Любим спомен от състезание?
– Националният химн.

ИВАНА ЙОРДАНОВА

Изгубени в коридорите:

Виртуални разходки и AR навигация ориентират студентите

Нашият университет е с най-иновативната технология за визуализация на пространствата.

Виртуалната разходка, която бе въведена наскоро, включва както вътрешната част на отделни блокове на УНСС, така и всички прилежащи територии (градинки, паркове, паркинги и фотоволтаичен парк).

Достъпност

Чрез визуализацията, която може да бъде видяна на страницата на университета, както и в социалните мрежи, настоящи и бъдещи студенти, преподаватели и гости могат да се разхождат виртуално, все едно са на място. Те могат да придобият реална представа за разположението на основните сгради, да усетят обстановката и атмосферата на университетската среда. Освен пълната визуална информация за мястото този проект със сигурност ще увеличи и броя на чуждестранните студенти, защото университетът може да бъде посетен от всяка точка на света по всяко време на денонощието. По този начин много бъдещи студенти от чужбина могат да се мотивират да започнат своето обучение при нас.

Подобрено потребителско изживяване

Иновацията ще донесе много позитиви на университета. Ще се увеличи онлайн присъствието, което в дигиталната ера е важно предимство. Така ще се повиши качеството на потребителското изживяване и потребителите ще могат да се информират максимално по много по-лесен и достъпен за тях начин. Повишеното качество от своя страна ще увеличи трафика на университетския уебсайт и ще подсили онлайн видимостта му.

Една от най-големите в света

Заснетата територия във виртуалната разходка е над 54 000 кв. м. Тя включва в себе си няколко отделни крила и над 9 нива на сградите. Това прави платформата един от най-големите реализирани проекти в световен мащаб.

Това огромно пространство често оставя преподаватели и студенти да се борят да намерят пътя към правилните зали или как да стигнат от една точка до друга. И понякога води до объркване или закъснение за лекции или изпити. За да се справи с тези проблеми, заедно с мащабния проект за визуализация университетът взе решение да предостави на своите студенти, гости и преподаватели платформа за бърза и точна ориентация, като изгради **вътрешна навигация чрез разширена реалност (AR)**. Използвайки дигитален близък знак на пространството, тази иновативна технология вече води всички без усилие през университета и гарантира, че ще стигнат до точното място навреме.

Приложението

Достатъчно е еднократно сваляне на приложението за виртуална разходка, сканиране на QR код за зареждане на навигацията в телефона на потребителя и избор на точка, която да бъде достигната.

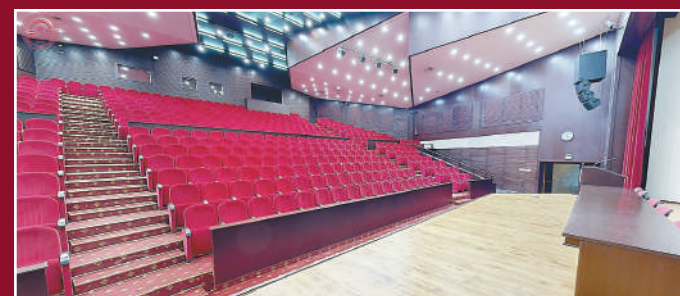
Виртуалната разходка заедно с реализирания проект на вътрешна навигация нареждат УНСС сред малкото университети, които ползват тези иновативни услуги. Смята се, че проектът е сред най-големите в световен мащаб.

Приложението за виртуална навигация в действие

Снимка на площта, която обхваща виртуалната разходка

Групата, с която
доц. Арнаудов изкачва
връх АраратПалатков лагер
към връх АраратДоц. Арнаудов със
знамето на УНСС
на връх Арарат

Доц. Борислав Арнаудов, преподавател в УНСС, който е част от Катедрата по икономика на транспорта и енергетиката, не само че постави знамето на университета на връх Арарат, но и показа, че силата на духа и стремежът към знание са неразривно свързани. Със своята експедиция, отбелязваща 105 години от съществуването на учебното заведение, той достигна височини и физически, и символично.

Доц. г-р Борислав АРНАУДОВ:

Горе на върха дебнех момента кога да развея нашето знаме!

Университетският ни флаг покори Арарат

Доц. Арнаудов, как решихте да развеете знамето на УНСС високо горе? Има ли някаква скрита символика в това?

– Още през миналата година трябваше да изкача връх Арарат, както и Елбрус. Вероятно ще го изкача и него някога. Реших, че по случай 105-годишнината на нашия университет ще бъде хубаво да тествам своите възможности, особено над 5000 метра. Не съм търсил символика, а по-скоро изненада за университета. Не знам дали има друг мой колега, който е изкачвал толкова висок връх досега.

Говорих с проф. Цветана Стоянова – заместник-ректор на УНСС, и аз сам изработих дизайнерски знамето на нашия университет. Чуденето беше повече в това какъв да бъде неговият размер, защото трябваше да се занесе готам. Когато чужденците от групата видяха абревиатурата UNWE на веещото се знаме в ръцете ми, веднага ме заляха с въпроси.

Със себе си носих и една голяма дървена табела, на която пишеше „Връх Арарат“. Искане да я сложим горе. Помня, че се редувахме, защото беше наистина тежка. Нямахме обаче как да я оставим там заради лошите условия толкова високо. Интересното беше, че 30 м от шатката на върха са се стопили. Сега Арарат не е 5165 м, а с 30 м по-малко – 5137 м, което се дължи на глобалното затопляне.

Как премина изкачването, с какви хора бяхте в група?

– Групата се състоеше от 26 души и истината е, че повечето от тях бяха наистина млади хора! Само аз бях единственият над 50. Няколко души от експедицията ме бяха питали на колко съм, защото не можеха да повярват. Имаше енергия и почти всички от групата изкачихме върха с изключение на петима. Едно младо момиче твърдеше, че това е първото ѝ катерене – справи се без проблеми.

Когато се катерят върховете, особено над 5000 метра, винаги се тръгва през нощта. Причината за това е, че много бързо се променя времето горе. Винаги когато се „атакуват“, трябва до изгрев слънце да си горе, за да имаш достатъчно време после за слизането и променящото се време. Слизането със сигурност е по-трудно от качването. За мен това не е първото ми нощно изкачване, имам няколко

зад себе си. Катеренето през нощта не ми беше чуждо.

Специфичното беше, че винаги бяхме добре нахранени. Храната беше питателна и изключително разнообразна. Турската кухня е наистина хубава – както солена, така и сладка. На височина от 4200 м към 5-6 часа следобед вечеряхме и след това легнахме да спим колкото можем. В полунощ се събудихме, за да си правим закуска и да се подготвяме за изкачването след един час. Имаше както всякакви ядки, така и пепешки и дини. При мен проблемът беше, че нито вечерях, нито закусих сутринта. Огладнях чак на върха и се подкрепих с барче от раницата си.

Кое ви затрудни в изкачването?

– До 4200 м нямаше никакви проблеми. След това нагоре обаче е друго. Освен своята носех раниците на още две момичета, а една планинска раница тежи поне 20 килограма. Усетих задъхване над 4400 м, там въздухът не ти достига и усещаш леко замаяване. Наклонът е постоянен – без значение дали е малък, или голям. Когато усетиш задъхване, спираш за момент, поемаш си дълбоко въздух и... продължаваш. Последните около 500 м бяха най-трудните. Там горе краката ти потъват в снега!

Не усетих еуфория. За мен това беше поредният изкачен връх. Но със сигурност първият над 5000 м. В България съм изкачвал много върхове, но те не са толкова високи. Арарат беше по-различно изживяване. Помня, че когато стигнахме горе, водачът на групата ме поздрави. Бяхме изкачили Арарат. Горе на върха дебнех момента кога да развея нашето знаме! Снимахме се с него заедно с другите, с които се запознах.

А какъв връх може да изкачи нашият университет? Къде може да се развее университетското знаме?

– За мен върхът, към който трябва да се целим, е Нобеловата награда за икономика. В момента се борим да се превърнем в научноизследователски институт, но за да правим изследвания, трябва наистина много пари. За мен знамето ни трябва да се развее от Нобелов лауреат, дори да не спечели наградата. Фактът, че той ще бъде един от малкото, които са достигнали този връх, ме

кара да вярвам и да искам това да стане някой ден!

Има ли връзка между науката и едно изкачване на връх? Приключенец ли сте и в академичната среда?

– Тук, в университета, се опитвам да експериментирам в методите си на преподаване. Тествам и отношенията си със студентите. Искане да направя така, че студентите да влизат в моите лекции с удоволствие и да знаят, че могат да научат нещо от мен. Опитвам се да променям методиката си, похватите и всичко в обучението, за да съм колкото се може по-полезен.

Има и обаче нещо, което не мога скрия – с всяка изминала година се отдалечавам от тях по години и мислене. Преди бях много по-близък до младите, делях ни едва 10-15 години разлика. Сега е вече по-различно и предизвикателно, но това ме кара да продължавам да експериментирам. Права всичко, за да бъда в час с технологиите и иновативните начини на преподаване. Всичко това е едно голямо приключение!

Планирате ли следващо изкачване на връх и къде?

– Имам идеята за връх Ухуру в масива Килиманджаро, Танзания! За там е планирано изкачване през февруари. Всичко зависи от организацията. Времето ще покаже. Мисля, че щом като изкачих връх на близо 5200 метра, няма да имам проблеми и там. Ако водачът от връх Арарат направи такава организация, съм готов да участвам и в това приключение.

Коя е най-красивата планина в България?

– Пирин! Пирин е най-предпочитаната планина от гледна точка на преодоляването на самите върхове. Те са по-трудни, отколкото например тези на Рила. Пирин е много красива планина и има много върхове за изкачване. Имам щастието и привилегията да живея в Сандански и градът ми е начална и отправна точка. Постоянно съм в планината. Обичам да се губя сред природата.

ДЕЙВИД ГЕОРГИЕВ

Университетът ни получи удостоверение за достъпна среда

Защо е приоритет?

Нашият университет получи сертификат за достъпна среда. Това е доказателство за създадената инфраструктура, която осигурява равни възможности за обучение на студентите със специални потребности. Университетът се стреми да подкрепи тяхната успешна социална интеграция, като предоставя улеснен достъп до учебните и административните сгради чрез рампи и асансьори.

Специални мерки

В аулите има обособени места за студенти с увреждания, а в библиотеката са създадени специални читателски пространства за хора с нарушено зрение. Тестовите центрове също разполагат със специални места, а централният паркинг, както и тези при корпуси „Г“ и „И“ са оборудвани с паркоместа за хора с увреждания.

УНСС осигурява лесен достъп до всички учебни корпуси от прилежащите тротоари. Корпусите „Б“, „Г“ и „И“, както и Центърът за прием на документи са оборудвани с рампи. Специални платформи улесняват придвижването по стълпалата на централния вход на корпус „Б“ и външните стълпала на корпус „И“. Всеки корпус разполага с асансьори, които осигуряват удобство и достъпност.

Технологични иновации

УНСС е внедрил иновативни технологии за улеснение на студентите с увреждания. В сградите са монтирани тактилни табели с брайлово писмо на всички стаи и асансьори. Студенти с двигателни затруднения могат да използват мобилно устройство с платформа, предназначена за придвижване по стълби и неравни повърхности.

Най-новият корпус „К“ е напълно съобразен със стандартите за достъпност. Той разполага с рампи, просторни асансьори и специално пригодени тоалетни. В подземния паркинг на сградата също има обособени паркоместа за студенти с увреждания.

Защо достъпната среда е приоритет?

Достъпната среда е от ключово значение за нашия университет, тъй като

тук учат студенти с различни физически, сензорни или когнитивни ограничения. Според данни от Световната здравна организация около 15% от населението на света има някаква форма на увреждане. Университетите не само трябва да осигурят знания, но и да създадат среда, в която всички студенти се чувстват интегрирани и равнопоставени.

Международно признание

Сертификатът за достъпна среда е международно

признание за усилията на УНСС да създаде удобна учебна среда за всички. Университетът е обновил сградите си и е внедрил технологични решения като специализирани рампи и табели с брайлово писмо, за да улесни студентите с увреждания. Освен това достъпни дигитални ресурси допълнително подпомагат тези, които срещат трудности с традиционните учебни материали.

Студентите и преподавателите в УНСС дават положителни отзиви за промените, като отбелязват, че създадената достъпна среда води до по-добро социално приобщаване и академичен успех на студентите с увреждания. Наличието на достъпност е не само практическо улеснение, но и израз на уважение и признание на техните права.

Бъдещи планове за технологични подобрения

Университетът продължава да разработва нови технологии за подобряване на достъпността. Сред тях са софтуери за преобразуване на текст в реч за студенти с нарушено зрение и интерактивни платформи за достъп до учебни материали. Университетът също работи по проекти за изграждане на напълно достъпни зали за изпити и лекции, съобразени с нуждите на всички студенти.

ВЛАДИМИРА АЛЕКСИЕВА

**Вестник
на УНСС**

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
КОНСУЛТАНТ

РЕДАКЦИОННО КАРЕ

Издание на Университета
за национално и световно стопанство

Айлин ДРИКОВА
гл. ас. д-р Илия ВЪЛКОВ

РЕДАКЦИОНЕН ЕКИП

Владимира АЛЕКСИЕВА

Дейвид ГЕОРГИЕВ
Ивана ЙОРДАНОВА
Калина ГЕОРГИЕВА
Мирела ДОЙКОВА
Павел АНГЕЛОВ
Петър ПЕТРОВ

ГРАФИЧЕН ДИЗАЙНЕР

Огнян БАТЕВ

КОРЕКТОР

Цвета НИНКОВА

Автори са студенти
от специалностите
„Медии и журналистика“
и „Медия икономика“,
катедра „Медии и
обществени комуникации“
vestnikunss@unwe.bg